

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 9C/50/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814205020
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8814205020.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. P. XX/XX, XXX XX S.S. D. H., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: 1. Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Nám. Josipa Andriča č. 1, 900 25 Chorvátsky Grob, 2. Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, zast. JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, o zaplatenie 2.657,33 eur s prísl. t a k to

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.722,18 eur, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 318,64 eur, úrok z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 1.722,18 eur od 17.04.2013 do zaplatenia, ako aj trovy konania vo výške 47,70 eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia vo výške 128,75 eur, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti toto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu, čo do zvyšku z a m i e t a .

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného 1. Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného 2. Všeobecná ochrana právo spotrebiteľov, zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, sa náhrada trov nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa pôvodnou žalobou zo dňa 23.04.2013 voči žalovanému domáhal zaplatenia istiny vo výške 2.657,33 eur, kapitalizovaného denného úroku z omeškania vo výške 560,05 eur, úroku z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 2.559,28 eur od 17.04.2013 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 14.01.2010 Úverovú zmluvu č. 4001034489. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú Úverové podmienky žalobcu, s ktorými bol žalovaný oboznámený a podpisom úverovej zmluvy prejavil súhlas byť nimi viazaný. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 2.000,00 eur zo strany žalobcu žalovanému. Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach v počte 48 splátok a vo výške 75,94 eur. Žalovaný bol povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach splatných v zmysle úverovej zmluvy. Žalovaný bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je v splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb žalovaného a spôsob ich započítania. V zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru, bol žalovaný žalobcom vyzvaný listom zo dňa 14.02.2011 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 2.707,33 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti dlhšieho ako 7 dní je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu podľa Hlavy ÚP s názvom Záverečné

ustanovenia. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, denná úroková sadzba 0,024% bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. ku dňu 15.02.2011 + 8 percentuálnych bodov, /365 dní (skrátená na tri desatinné miesta). Tak, ako aj vyplýva zo splátkového kalendára, žalobca eviduje voči žalovanému dlh v nasledovnej výške: istina (výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia) + zosplatnená istina (výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru a poplatkov, ktorú mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaná v zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) vo výške 1.913,03 eur, úrok z vyššie uvedenej istiny do času zosplatnenia vo výške 407,38 eur, úrok z vyššie uvedenej zosplatnenej istiny (tzv. ušlý úrok, ktorý by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaný v zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) 238,87 eur, dlžné poistné vo výške 0,00 eur; medzisúčet 2.559,28 eur; poplatok za vedenie účtu vo výške 18,32 eur, poplatok za upomienku vo výške 0,00 eur, zmluvná pokuta vo výške 79,73 eur, zákonný úrok z omeškania do zosplatnenia počítaný príslušnou zákonnou sadzbou v závislosti od výšky dlžnej sumy a počiatku omeškania vo výške 0,00 eur, úrok z omeškania od zosplatnenia do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, vo výške 560,05 eur. Žalobca je oprávnený v zmysle ÚP zmluvnú pokutu, úrok z omeškania či poplatky za upomienky čiastočne alebo úplne odpustiť.

Uznesením súdu, č. k. 9C/383/2013 - 26 zo dňa 22.10.2013, súd konanie o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 560,05 eur ako kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu zastavil, s tým, že vo zvyšnej časti vylúčil žalobu na samostatné konanie, v ktorom bude rozhodnuté aj o trovách tohto konania, a to z dôvodu, že žalobca vo svojom podaní zo dňa 18.10.2013 uviedol, že berie návrh v časti, kde si uplatňoval úrok z omeškania vyčíslený v sume 68,39 eur späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Konanie vo vylúčenej veci je vedené pod sp. zn. 9C/383/2013.

Krajský súd v Prešove, uznesením zo dňa 31.03.2014, č. k. 7Co/56/2014 - 41, zmenil uznesenie vo výroku o čiastočnom zastavení konania tak, že zastavil konanie o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 68,39 eur ako kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania žaloby.

Žalovaný uviedol, že nemá z čoho dlh zaplatiť.

Vedľajší účastník 1. sa k podanej žalobe nevyjadril, len vstúpil dňa 06.06.2014 do pôvodného konania č. 9C/383/2013.

Vedľajší účastník 2. navrhol žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť, vzniesol námietku premlčania a uplatnil si trovy právneho zastúpenia.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, obsahom spisu 9C/383/2013 - a to úverovou zmluvou, Úverovými zmluvnými podmienkami, splátkovým kalendárom, výzvou na zaplatenie úveru, čiastočným späťvzatím návrhu, uznesením na čl. 26, odvolaním voči uzneseniu, rozhodnutím KS v Prešove, Oznámeniami o vstupoch vedľajších účastníkov, vyjadrením vedľajšieho účastníka, vyjadrením právneho zástupcu žalobcu, správami o pobyte žalovaného a zistil nasledujúci skutkový stav:

Žalovaný uviedol, že je nezamestnaný, nemá žiaden príjem, je evidovaný na Úrade práce vo Vranove nad Topľou. Už nepoberá ani dávku v hmotnej núdzi, prakticky nemá žiadne peniaze. Nemá problém s tým, že by dlh vyrovnal žalobcovi, ale skutočne nemá z čoho, nemá žiaden majetok, nemá prácu, ani nič. Je bez práce, bez akéhokoľvek príjmu, nemá z čoho zaplatiť dlh žalobcovi, o čom predložil súdu aj Potvrdenie ÚPSVaR zo dňa 09.03.2016 o Evidencii nezamestnaných.

Vedľajší účastník 2. navrhol žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť a zaviazat' žalobcu nahradit' trovy konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 238,50 eur. Úver považuje bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva neobsahuje RPMN, a tým nespĺňa obsahové náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001. Ďalej vzniesol námietku premlčania.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 20.11.2015 uviedol, že nárok žalobcu premlčaný nie je, keďže podľa ust. § 3 písm. a) Hlavy 7 Úverových podmienok (Ďalej len „ÚP“), klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa oneskoril s plnením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s plnením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V súvislosti s preukázaným

omeškaním žalovaného so zaplatením dvoch po sebe idúcich predpísaných splátok, a tiež, že žalovaný bol v omeškaní so zaplatením splátky dlhšie ako tri mesiace a s poukazom na vyššie citované ust. § 3 písm. a) Hlavy 7 ÚP, bol žalovaný v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ, oprávnený požiadať žalovaného o vrátenej celej nezaplatennej časti poskytnutého úveru. V dôsledku vzniknutého omeškania žalovaného s úhradou jeho záväzkov vyzval žalobca žalovaného listom zo dňa 14.02.2011 na zaplatenie zostatku dlžnej sumy úveru, a to v lehote 15 dní. Žalobca žalovaného v predmetnom liste zároveň upozornil, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote nezaplatí, žalobca pristúpi k jej vymáhaniu súdnou cestou. Žalovaný na základe predmetnej výzvy neuhradil žalobcovi ani časť dlžnej sumy, žalobca preto pristúpil k uplatneniu práva na zaplatenie celej zvyšnej časti úveru návrhom na vydanie platobného rozkazu. Je nesporné, že k splatnosti celej zvyšnej časti úveru došlo dňa 14.02.2011, premlčacia lehota začala plynúť od 15.dňa nasledujúceho po zosplatení úveru, t. j. 15 deň odo dňa 14.02.2011, t. j. dňom 02.03.2011, a táto je v zmysle ust. § 397 Obch. zákonníka 4- ročná. V zmysle uvedeného, premlčacia lehota uplynula dňa 02.03.2015. Návrh na vydanie platobného rozkazu bol podaný súdu prvého stupňa dňa 16.04.2013. Z uvedeného dôvodu preto nárok žalobcu v čase podania návrhu premlčaný nebol. Aj keby uplatnili 3-ročnú premlčaciu lehotu, nebola by pohľadávka premlčaná. Výšku odplaty si žalobca uplatnil v súlade s právnymi predpismi. Odplata predstavuje za poskytnutie úveru sumu 827,94 eur. Z uvedeného prehľadu vyplýva maximálna prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru 41,78 %

Žalobca a žalovaný ako klient uzavreli dňa 14.01.2010 úverovú zmluvu č. 40010344895000, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.000,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 75,94 eur, a to v 48 mesačných splátkach, pričom dojednaná úroková sadzba predstavovala 31,14% ročne. RPMN v bode 45 bola uvedená od 35,6% - do 37,9%. Poplatok za vedenie úverového účtu, ktorý bol zahrnutý v mesačnej splátke bol vo výške 1,99 eur mesačne. Lehota splatnosti bola 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15 dňa v poslednom mesiaci.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaný podpisom potvrdil, že je s nimi oboznámený, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami. V zmysle ďalších dojednaní klient podpisom úverovej zmluvy súhlasí, aby bol spoločnosťou ako poistníkom prihlásený k poisteniu výdavkov a poisteniu zneužitia karty podľa zmluvy o RÚ za podmienok uvedených pred textom úverových podmienok a v ÚP. Klient podpisom ÚZ vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy č. 19100826/2009 uzatvorenej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. ako poistníkom a Českou pojišťovnou ZDRAVÍ a.s., Praha, IČ: 49240749 ako poistiteľom vrátane znení Zvláštnych poistných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

V zmysle preambuly Úverových podmienok klient podpisom ÚZ vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy č. 19100826/2009 uzatvorenej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. ako poistníkom a Českou pojišťovnou ZDRAVÍ a.s., so sídlom Litevská 1174/8, 100 05 Praha 10, Česká republika, IČ: 49240749 ako poistiteľom v zmysle ustanovenia §10 zákona Českej republiky č. 37/2004 Sb., o poistné smlouvě, v platnom znení a so znením Zvláštnych poistných podmienok pre skupinové poistenie pravidelných výdavkov zo spotrebiteľských, hotovostných a revolvingových úverov č.j. 04/2009 a Zvláštnych poistných podmienok pre skupinové poistenie výdavkov vzniknutých zneužitím kreditnej, či úverovej karty, stratou dokladov alebo kľúčov č.j. 05/2009, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou poistnej zmluvy.

Podľa hlavy 1 § Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - (ďalej len „Úverové podmienky“) tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“).

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť ako veriteľ zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 2 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa § 2, § 3 hlavy 2 Úverových podmienok, úverová zmluva sa stáva platnou a účinnou podpisom posledného z účastníkov zmluvy. Po uzatvorení úverovej zmluvy zriadi spoločnosť klientovi úverový

účet. Úverovým účtom sa rozumie účet, na ktorom spoločnosť eviduje svoje pohľadávky voči klientovi z poskytnutého úveru a tomu zodpovedajúce záväzky klienta.

V zmysle hlavy 3 §1 Účel úveru Úverových podmienok, úver spoločnosť poskytuje bez stanoveného účelu, čiže vo forme finančnej čiastky.

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Klient je povinný hradiť spoločnosti pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v úverovej zmluve. Klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru. V jednotlivých splátkach je zahrnutá časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky, a prípadne úhrada za poistenie ak z údajov v úverovej zmluve nevyplýva inak.

Zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy (§ 6 hlavy 5 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 13 § 1, § 3 Úverových podmienok, v prípade prístúpenia k poisteniu pre prípad pracovnej neschopnosti, invalidity a smrti následkom úrazu potvrdzuje klient podpisom úverovej zmluvy alebo výslovným vyhlásením či potvrdením, že sa oboznámil s podmienkami vstupu do poistenia. V prípade, že klient nespĺňa podmienky pre prijatie do poistenia, berie na vedomie, že nemôže byť poistený a pokiaľ k poisteniu pristúpil, poisťiteľ je oprávnený odmietnuť plniť z uzatvoreného poistenia alebo odstúpiť od poistenia.

Podľa hlavy 17 § 3 Úverových podmienok - v prípade omeškania úhrady splátky, splátky RÚ, alebo ich častí alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa hlavy 6 §6 týchto ÚP, je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania v zákonnej výške. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ alebo ich častí dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 15% a v prípade splátky revolvingu 8% z čiastky, s ktorej úhradu je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute v týchto ÚP nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute. Spoločnosť je oprávnená zmluvnú pokutu alebo úrok z omeškania po klientovi celkom alebo čiastočne požadovať. Upomienku je spoločnosť oprávnená zaslať tiež prostredníctvom telefonického spojenia, GSM technológie, sms správ a mailu. Po zosplatnení úveru už nebudú poplatky za upomienku klientovi účtované.

Podľa hlavy 17 § 9 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky, Metodická príručka a zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaný uhradil 3 splátky vo výške 75,94 eur a jednu splátku vo výške 50 eur. Celkovo uhradil žalovaný 277,82 eur.

Listom zo dňa 14.02.2011 žalobca žalovanému oznámil, že vzhľadom k tomu, že sa dostal do omeškania so splácaním dohodnutej splátky úveru a aj napriek opakovanej výzve nebola pohľadávka riadne uhradená, ho spoločnosť vyzývala k splateniu úveru s tým, že dlžná čiastka činí 2.707,33 eur vyzval ho na splatenie do 15 dní od doručenia výzvy.

Podľa Potvrdenia ÚPSVaR zo dňa 09.03.2016, žalovaný je vedený v Evidencii uchádzačov o zamestnanie od 09.12.2015 a evidencia trvá.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie účelového úveru žalovanému, ktorý sa ho zaviazal vrátiť za stanovených podmienok.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka⁹⁾ alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zjavné, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Prvou žalobcom uplatňovanou sumou je nárok na zaplatenie istiny a zosplatennej istiny spolu v sume 1.913,03 eur. Je nepochybné, že žalobca poskytol žalovanému úver v sume 2.000 eur a žalovaný uhradil celkovo štyrmi splátkami sumu 277,82 eur, pričom súd žalovaným vykonané úhrady započítal na úhradu istiny v zmysle citovaného ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka a žalovaného zaviazal na zaplatenie istiny v sume 1.722,18 eur a čo do zvyšku v tejto časti žalobu zamietol.

Pokiaľ ide o dohodnutú zmluvnú pokutu (vo výške 79,73 eur), súd ju vyhodnotil ako zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011. V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania a zmluvná pokuta, ktorej suma bola určená bez ohľadu na dobu omeškania a sumu, s ktorou je žalovaný ako klient v omeškaní, jednotnou sumou a takto v prípade omeškania len s jednou splátkou by pokuta predstavovala 15% v prípade splátky Revolvingového úveru I. alebo Revolvingového úveru II., takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Súd dojednania o poplatku za vedenie účtu podrobil súdnej kontrole v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetné dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je nesporné, že žalovaná ako klient a dlžník z úverového vzťahu bola povinná platiť žalobcovi ako veriteľovi poplatok za

vedenie účtu. Teda laicky povedané a rovnako asi aj chápané priemerným spotrebiteľom, žalovaná bola povinná platiť žalobcovi ako veriteľovi za to, že tento pre svoju vlastnú potrebu vykonával akúsi správu úverového účtu, teda sledoval prijatie splátok, prípadné omeškania alebo iné pohyby na účte. Súd má za to, že keď žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver, bolo len v jeho kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, no je neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášala žalovaná ako spotrebiteľ, ktorá predsa za poskytnutie úveru, resp. konkrétnej finančnej čiastky platila žalobcovi ako veriteľovi odplatu vo forme úroku z úveru a preto na žalovanú ako spotrebiteľa a dlžníka nemožno prenášať úhradu takýchto nákladov, za ktoré spotrebiteľovi nie je poskytované žiadne protiplnenie, keď zo znenia zmluvy nevyplýva, žeby žalovanej bol poskytovaný výpis z predmetného úverového účtu, alebo žeby mala prístup k informáciám a údajom vedeným na účte, teda jednalo sa čisto o administratívno-technické údaje pre žalobcu ako veriteľa. Na základe uvedeného potom súd úhrady vykonané žalovanou taktiež započítal na úhradu istiny a sumu uplatňovanú z tohto titulu žalobou zamietol.

Úhradami zo strany žalovaného boli uhrádzané aj poplatky za upomienky a poplatky za možnosť zmeny splátky, a keďže súd všetky úhrady započítal na istinu, musel pristúpiť aj k zamietnutiu poplatkov za upomienky a k zamietnutiu poplatkov za možnosť zmeny splátok.

Čo sa týka poplatku za upomienky, ktoré boli uhrádzané splátkami, ktoré vykonal žalovaný, súd uvádza, že v danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Navrhovateľ - žalobca je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Tu však ešte súd uvádza, že aj v prípade preukázania vykonania takého úkonu, súd by daný nárok podrobil posúdeniu z hľadiska ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko je zrejmé, že podmienky na takýto úkon zo strany žalobcu boli splnené, pretože žalovaný si neplnil riadne svoje povinnosti. Súd však považuje sumu za upomienku za neprimeranú, keďže by mala predstavovať náklady spojené so zaslaním upomienky, ktoré aj v prípade jej písomného vyhotovenia a s tým spojených výdavkov na poštovné, súd považuje za neadekvátne predmetnému úkonu, pričom s najväčšou pravdepodobnosťou bola upomienka zaslaná, resp. vykonaná niektorým z ďalších spôsobov tak ako boli uvedené v predmetnom paragrafe, pričom náklady spojené s takýmto spôsobom by boli ešte nižšie. Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku poplatku za upomienku, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšky pohľadávky, ktorú si uplatňuje a za súčasného zhodnotenia predmetného dojednania ako takého, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, v tejto časti žalobu zamietol.

Pokiaľ ide o poplatok za možnosť zmeny splátky súd uvádza, že aj toto dojednanie považuje za dojednanie spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný ako spotrebiteľ bol povinný mesačne platiť poplatok za službu, ktorá mu v konečnom dôsledku ani nemusela byť poskytnutá, tak ako tomu bolo aj v danej právnej veci. Žalovaný sa už s úhradou prvej splátky a následne aj druhej dostal do omeškania, takže neprichádzalo do úvahy splnenie podmienok pre možnosť zmeny splátok tak, ako boli uvedené v § 10 hlavy 5 Úverových podmienok, no žalovaný aj napriek tomu v rámci úhrady každej ďalšej mesačnej splátky uhrádzal poplatok za takúto možnosť a žalobca poplatok prijal. Žiadny právny predpis žalobcovi ako veriteľovi neukladal takúto možnosť žalovanému ako dlžníkovi poskytnúť, jednalo sa o dohodu účastníkov konania, preto má súd za to, že ak žalobca chcel žalovanému ako svojmu vernému, či „vzornému klientovi“, ktorý si riadne plní svoje povinnosti takúto možnosť poskytnúť, malo sa jednať o bezodplatnú možnosť. Je nepríjateľné, aby žalovaný, ktorý už na začiatku trvania úverového vzťahu medzi účastníkmi konania porušil základné podmienky pre splnenie takejto možnosti, následne ešte v niekoľkých splátkach, ale ak by žalobca od zmluvy neodstúpil a žalovaný by splácal nepravidelne, no v konečnom dôsledku by dlh uhradil, hradil aj takýto poplatok ako poplatok, za ktorý mu nebude môcť poskytnuté protiplnenie a dôvodiť tým, že predsa mohol požiadať o zrušenie tejto možnosti. Vzhľadom

na uvedené potom súd aj nárok v tejto časti považoval za nedôvodný a úhrady žalovaného z jednotlivých splátok zaučtované na predmetné dojednanie započítal na úhradu istiny.

Ďalšou žalobcom nárokovanou sumou je nárok na zaplatenie úroku z úveru jednak do času zosplatenia a v prípade riadneho splácania, tzv. ušlý úrok. Súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý bol v úverovej zmluve dojednaný vo výške 31,14% ročne.

Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (01/2010) činila úrok 12,75 % p.a.. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade bol o 18,39% vyšší, ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi viac ako 2- násobne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné nemožno ich ďalej moderovať. Poskytnutý úver je z uvedeného dôvodu bezúčinný.

V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 vo veci žalobcu Profi Credit Slovakia s.r.o. o nárok na zaplatenie zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý v odôvodnení svojho rozsudku uviedol:

„Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“

Žalobca skutočne poskytol žalovanému úver v sume 2.000 eur a žalovaný zaplatil len sumu 277,82 eur, ktorú celú úhradu započítal na úhradu istiny, preto pri súčasnom závere o absolútnej neplatnosti o výške úrokov z úveru zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 1.722,18 eur a v časti uplatňovaného úroku z úveru žalobu zamietol.

Posledným žalobcom uplatňovaným nárokom bol aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Táto suma bola žalobcom kapitalizovaná, vyčíslená, no keďže súd má za to, že žalobcovi vznikol nárok len na zaplatenie sumy 1.722,18 eur, preto zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania vyčísleného súdom vo výške 318,64 eur, a v ďalšom úroku z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 1.722,18 eur, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády od 17.04.2013 do zaplatenia (základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 1%; v zmysle § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ, je výška úrokovej sadzby o 8 percentuálnych bodov vyššia než úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania - $(1\%+8\%) / 365 \text{ dní} = 0,024 \%$ denne).

Podľa § 137 Občianskeho súdneho poriadku trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy

dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca mal v konaní úspech 65%, teda v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a neúspech v časti 35%, ktorý predstavuje úspech žalovaného, a to v časti, v ktorej zobral žalobu späť (v časti kapitalizovaného úroku) a z procesného hľadiska nesie zodpovednosť za trovy konania, ale aj v časti, v ktorej súd žalobu zamietol. Takto po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného vznikol žalobcovi nárok na náhradu trov konania v pomere 30%.

Odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky“) predstavuje sumu 111,21 eur.

Právnomu zástupcovi žalobcu tak vznikol nárok na odmenu za tri úkony - dva úkony v r. 2013: prevzatie a príprava zastúpeniam podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu; jeden úkon v r. 2015: vyjadrenie k podaniu vedľajšieho účastníka zo dňa 20.11.2015, podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), cit. vyhl., teda spolu odmena v sume 333,63 eur; nárok na režijný paušál za 3 úkony - dva úkony v r. 2013 vo výške 7,81 eur a jeden úkon v roku 2015 vo výške 8,39 eur, a to v zmysle § 16 ods. 3 vyhl., teda spolu 24,01 eur. Nakoľko je právny zástupca platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je povinný platiť podľa osobitného predpisu. V tomto prípade mu prislúcha DPH vo výške 71,52 eur zo sumy 357,64 eur (súčet odmeny a paušálu).

Takto mal súd za to, že žalobcovi vznikol nárok na trovy právneho zastúpenia v sume pozostávajúcej z odmeny 333,63 eur, režijného paušálu 24,01 eur, DPH vo výške 20% z odmeny, režijného paušálu, ktorá bola uplatnená právnym zástupcom, v zmysle § 18 ods. 3 cit. vyhl.). Takto trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 429,16 eur.

Ako súd uviedol vyššie, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 30%, preto zaviazal žalovaného na zaplatenie trov právneho zastúpenia v sume 128,75 eur (30% zo sumy 429,16 eur) a iných trov konania pozostávajúcich z poplatku z návrhu na začatie konania, pričom žalobca uhradil poplatok v sume 159,00 eur, a preto mu vznikol nárok na náhradu trov v sume 47,70 eur (30% zo sumy 159,00 eur).

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom (uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012).

Čo sa týka vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane žalovaného, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje. Vedľajší účastník v 2.rade na strane žalovaného, si uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 238,50 eur. Keďže žalovaný v konaní nebol úspešný, vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania súd nepriznal.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. I O.s.p.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote , možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.